

Independent

Text > XAVIER CASTILLÓN

Provinent del *hip-hop*, escena en la qual va fer els seus primers passos artístics ara fa una dècada, Paula Grande ha desenvolupat en els últims anys una trajectòria musical molt coherent, marcada per la fusió i el compromís social. Aquest és el seu tercer disc —el quart si es compta també *Vega*, del 2020 (fet a mitges amb la menorquina Anna Ferrer per al projecte Càntut)—, que completa, amb *Viatge interestel·lar* (2016) i *Sóc* (2018), una trilogia sempre en progressió creixent quant a bons resultats i èxits potencials. I aquí sorgeix la pregunta: com és possible que una de les millors veus del país, també autora de cançons de qualitat i de potencial comercial innegables, no hagi tingut més repercussió fins ara? És gairebé una pregunta retòrica, perquè ja se sap que la música pop o popular no és una ciència exacta i que múltiples interessos extramusicals fan que triomfin determinades coses

i d'altres no. *DO's* (*Denominación de orígenes*), un disc concebut a Banyoles entre ella, Vic Moliner i Pau Brugada, hauria de saltar per sobre d'aquestes barreres mercantilistes per accedir a grans audiències amb criteri. Cançons com ara «Demonios», «Desfeta», «Luz», «Les onades» o «Acepto», amb la seva recepta ben equilibrada entre ritmes llatins extemporanis, subtils bases electròniques, lletres amb sentit i, de tant en tant, el recitat del rap per subratllar els arguments més contundents, haurien de competir en les grans lligues musicals.

Potser el «problema» de Paula Grande (en realitat, la seva gran virtut) és que no està disposada a fer qualsevol cosa per l'èxit. Independent al màxim, mai no li ha agradat cantar a l'estandarditzat amor romàntic del pop de ràdio fórmula, el de la servitud al príncep blau, i a *DO's* no es desvia dels seus principis. Paula hi reflexiona sobre els

PAULA GRANDE. *DO's* (*Denominación de orígenes*). U98 Music, 2022.

seus humils orígens familiars i converteix la vergonya que n'havia arribat a sentir en orgull de classe, polsant les quatre cordes del *cuatro* veneçolà que havia estat del seu pare per reconciliar-se amb si mateixa.

NÖIA. *Nöia*. Saltamarges, 2022.

BÈSTIES CONVERSESES. *Bèsties Converses*. Bèsties Converses, 2022.

Ràbia accelerada

Text > XAVIER CASTILLÓN

Sorgit de l'activa escena alternativa de Sant Feliu de Guíxols, aquest quartet format per excomponents d'altres bandes com ara Saint Tropez i Pitt Marvel presenta com a peculiaritat principal una potent veu femenina, la de Gemma Rodríguez, que dona una dimensió especial al *punk-rock* agressiu però també melòdic de temes com

ara «Loca», «Gigante» i «3 piscinas», en què la frustració es transforma en ràbia accelerada. Gerard Valverde, Johnny Clara i Jordi Bussot completen Nöia, i el seu debut es va gravar la tardor del 2020 als Ultramarinos de Sant Feliu amb veus convidades, com ara Joan Colomo, Guille Caballero, Xavier Calvet i Helena Limonchi.

Amb la màxima llibertat

Text > XAVIER CASTILLÓN

Després d'haver debutat fa un parell d'anys amb l'instrumental *Saturday*, el saltenc Jordi Gispert (llibreter de la 22 i aquí, sobretot, guitarrista) ha tornat al lloc on va enllestir pràcticament sol aquell primer disc, l'estudi Soundclub de Lluís Costa, però aquesta vegada acompanyat per còmplices com ara Txabi

Linares, Sisu Garcia i el mateix Costa, a més de Joan Josep Camacho Grau (*drim_maxín*), i aportant-hi veu i versos punyents. Creat amb la màxima llibertat, aquest és un disc indescriptible i apassionant, que poua de moltes fonts (del *blues* al *postpunk* més fosc) i que esperem que tingui continuació en nous treballs de les Bèsties Converses.